

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3026/2020
18.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Вељковић адвокат из ..., против туженог Дома здравља ББ, којег заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу са седиштем у Лесковцу, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 33/20 од 21.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 33/20 од 21.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 729/18 од 08.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 18.11.2011. године и обавезан тужени да врати тужиљу на послове и радне задатке фармацеутског техничара или на радно место које одговара њеној стручној спреми у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиљи трошкове парничног поступка у укупном износу од 88.500,00 динара у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 33/20 од 21.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда Лесковцу П1 729/18 од 08.04.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом нису погрешно примењене одредбе чланова 8, 229. и 231. ЗПП, због чега нису основани наводи ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. тог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, уговором о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности од 18.11.2011. године тужила је засновала радни однос код туженог на радном месту фармацеутског техничара. Решењем туженог од 06.04.2012. године тужили је, на њен захтев поднет из породичних разлога – пресељења породице, одобрен статус радно неангажованог запосленог. Управни одбор туженог је 19.11.2015. године донео одлуку о увођењу економских и организационих промена којом је у служби „Апотека“ смањен број запослених на радном месту фармацеутски техничар за једног извршиоца. Истог дана директор туженог је донео одлуку о измени правилника о организацији и систематизацији послова која је објављена на огласној табли 25.11.2015. године. Одлуком Управног одбора туженог од 21.12.2015. године покренут је поступак решавања вишка запослених којом је радна неангажованост предвиђена као критеријум за утврђивање вишка запослених. Тужили је уговор о раду отказан решењем од 28.12.2015. године, донетим на основу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је поништио решење туженог. По налажењу тог суда, Правилник о организацији и систематизацији послова није измењен општим актом исте правне снаге – Правилником, већ одлуком директора, што значи да није дошло до измене тог општег акта и организационих промена, а околност да је тужила била радно неангажована не може бити критеријум за утврђење да је вишак запослених и отказ уговора о раду по том основу.

Другостепени суд је одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду. По становишту тог суда, тужила је одређена за вишак запослених применом само једног критеријума, њене радне неангажованости, без примене било којих других критеријума, а измена општег акта о организацији и систематизацији послова извршена је актом ниже правне снаге – одлуком директора туженог.

И по налажењу Врховног касационог суда, у овом спору правилно је примењено материјално право, посебно са разлога што је измена Правилника о организацији и систематизацији послова којом је број запослених на тужилином радном месту смањен за једног извршиоца извршена актом ниже правне снаге – одлуком директора. С`обзиром да је ова измена систематизације била основ да се тужили откаже уговор о раду, као вишку запослених, нижестепени судови су из тог разлога извели правилан закључак о незаконитости отказа уговора о раду у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду.

Из наведених разлога, налазећи да нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Због тога је захтев тужиље за накнаду тих трошкова одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић